

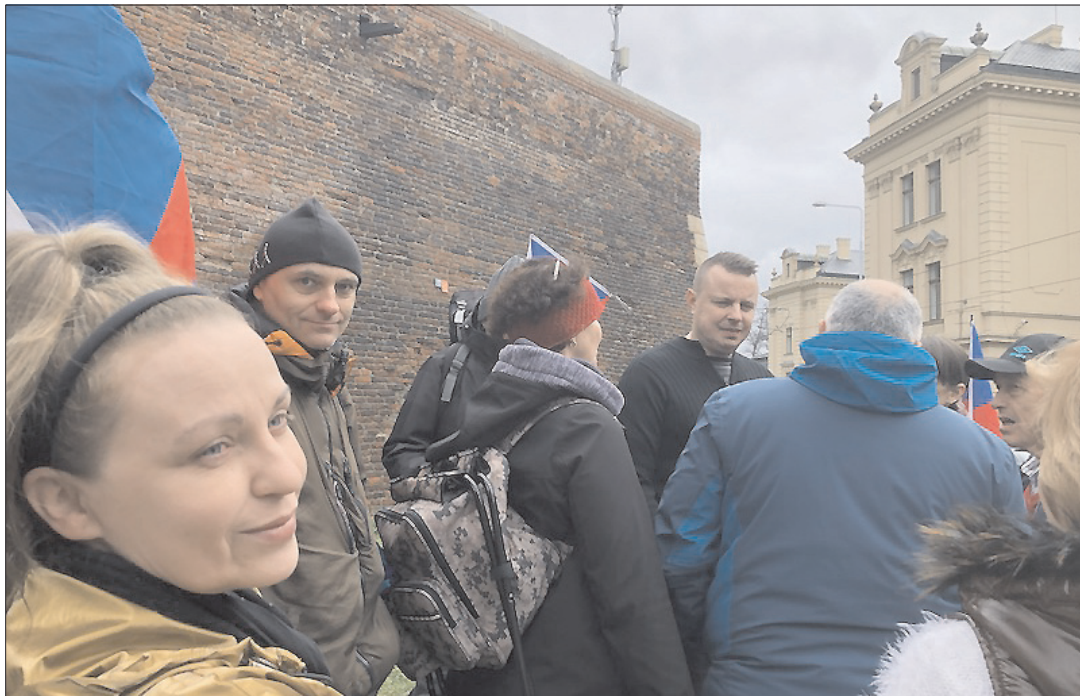
se přestěhoval na www.jestyd.cz
Podpořte poslední nezávislý tisk
v okrese. Pokud si předplatíte
alespoň půl roku, získáte všechny
letošní i loňské články JT.

Tel. 603 210 146, email: info@jestyd.cz

„Nakonec vám budou vládnout ti nejneschopnější z vás.
To je trestem za neochotu podílet se na politice.“

Plátón, Ústava

↑ Alternativa z Jesenicka v Praze na demonstraci - na snímku s Jindřichem Reichlem. FOTO (MP)

Vědec pomocí velmi přesných měření odhaluje celý podvod s oxidem uhličitým

Nejde samozřejmě o první podobnou vědeckou analýzu, několik dalších již bylo zveřejněno dříve, jen se nesmí dostat do korporátních médií, kde by k nim mohlo mít přístup příliš mnoho lidí.

Zásadní problém je, že například celá politika EU se nyní řídí právě klimatickým podvodem. Pod záminkou nutnosti omezení dusíku a

uhlíku se likviduje průmysl i zemědělství, zavádí se uhlíkové povolenky, což jsou poplatky, které dopadají na koncového zákazníka a do budoucna se plánují i další omezení,

co do této agendy spadá, je zbytečné - a především by to vydalo na samostatný článek. O to důležitější je, aby si lidé sami zjišťovali kde je pravda a samozřejmě je třeba se celému podvodu postavit. Politika tzv. zeleného údělu má totiž jediný cíl: zničit Evropu. Nyní přichází další vědecky potvrzený důkaz, že celá uhlíková agenda je jeden velký podvod. Dr. Martin Steiner MSc se již léta zabývá tématy obnovitelných zdrojů energie, energetické soběstačnosti a klimatických dopadů. Oficiální vyprávění o CO₂ v něm vzbudilo podezření - a rozhodl se, že si raději vše vědecky ověří, než aby slepě věřil danému vyprávění. Výsledky jsou ohromující a odhalují celý klimatický podvod. Množství CO₂ je silně omezeno ve svém účinku v důsledku logaritmické vlastnosti materiálu. CO₂ tedy nemůže být zodpovědný za údajné globální oteplování. Vyprávění mainstreamu a koupených davů vědců, kteří mají většinou za úkol se shodnout, je jednoduché: čím více CO₂ v atmosféře, tím větší globální oteplování. To není pravda, vypočítává Steiner, který říká, že věda vždy žila z diskurzu, jinak by to už vůbec nebyla věda. Ve skutečnosti se podle Steinera po určité koncentraci v atmosféře retroreflexní efekt CO₂ rychle snižuje a stává se irelevantním.

Dokončení na straně 7

co do této agendy spadá, je zbytečné - a především by to vydalo na samostatný článek. O to důležitější je, aby si lidé sami zjišťovali kde je pravda a samozřejmě je třeba se celému podvodu postavit. Politika tzv. zeleného údělu má totiž jediný cíl: zničit Evropu. Nyní přichází další vědecky potvrzený důkaz, že celá uhlíková agenda je jeden velký podvod. Dr. Martin Steiner MSc se již léta zabývá tématy obnovitelných zdrojů energie, energetické soběstačnosti a klimatických dopadů. Oficiální vyprávění o CO₂ v něm vzbudilo podezření - a rozhodl se, že si raději vše vědecky ověří, než aby slepě věřil danému vyprávění. Výsledky jsou ohromující a odhalují celý klimatický podvod. Množství CO₂ je silně omezeno ve svém účinku v důsledku logaritmické vlastnosti materiálu. CO₂ tedy nemůže být zodpovědný za údajné globální oteplování. Vyprávění mainstreamu a koupených davů vědců, kteří mají většinou za úkol se shodnout, je jednoduché: čím více CO₂ v atmosféře, tím větší globální oteplování. To není pravda, vypočítává Steiner, který říká, že věda vždy žila z diskurzu, jinak by to už vůbec nebyla věda. Ve skutečnosti se podle Steinera po určité koncentraci v atmosféře retroreflexní efekt CO₂ rychle snižuje a stává se irelevantním.

Dokončení na straně 2

Půda jako bonus války

Vzpouza na Ukrajině! Zelený demaskován! Západní bankéři nadšení! Kyjev žene mobilizované ukrajinské farmáře do sebevražedných útoků na Rusy, a potom zabavuje jejich půdu, a rozprodává ji nadnárodním korporacím.

Zákon Ukrajiny 6013, který se právě schvaluje, ukládá všem ukrajinským farmářům zlikvidovat do 5 let své farmy a připravit je na prodej! Wall Street Journal, který rozhodně nepatří mezi stoupence Putina, před pár dny zveřejnil, že: ukrajinská armáda od loňského podzimu rekrutovala chudé muže z vesnic, vybavila je puškami a uniformami ze sovětské éry, a po dvou nocích po odvodu strávených v kasárnách je poslala rovnou do předních linií. Někteří z těchto branců se snažili podepsat oficiální odmítnutí

bojovat proti Rusům, protože nedostali žádný výcvik, a nikdy předtím nedrželi v ruce zbraň. Kyjev a jeho seržanti na jejich žádosti měli jedinou odpověď - Bachmut Vás naučí! Podle Wall Street Journal Kyjevské doupe poslední půlrok vysílalo do míst nejtěžších bojů s Rusy výhradně jen mobilizované vojáky a jednotky územní obrany s minimálním výcvikem a vybavením, ve snaze ušetřit před zničením své čerstvé elitní tlupy vycvičené a vybavené zeměmi NATO pro letní ofenzivu. Chudí zmobilizovaní ukrajinskí farmáři začali přezdívat ruská jatka v Bachmutu "peklem na zemi", a veškerá popularita vojenské služby a branné povinnosti ze začátku roku 2022 se na Ukrajině změnila v rostoucí odmítnutí vojenské služby a vyhýbání se nástupu do armády.

Proč asi?

Alternativa má zájem zlepšovat správu věcí veřejných. Proto usiluje o volební hlasy a proto ji, možná nekriticky, fandíme. Avšak nemůže nastat případ, který známe z Jeseníku?

Před posledními komunálními volbami se nejen v Jeseníku spojilo SPD a Trikolóra a postavily společnou kandidátku. Nazvali se Jeseničtí 2022. Snad proto, aby člověk nepolitický neušil, že se jedná o Trikolóru nebo SPD. Samotná SPD obsadila na volební kandidátce straníkem až 5. příčku!! Nepochopitelně, stejně jako drahá kampaň-nekampaň týden před volbami. Marné bylo varování, že na kandidátce jsou nesprávní lidé. A výsledek? Zákonitý.

Jeseničtí 2022 získali pouhé 3 mandáty - dva pro spolupracovníky vedení předchozí radnice, proti které se Jeseničtí 2022 vymezovali, jeden pro úplně neznámého a neaktivního hasiče. Apolitický hasič Jiří Šarman a politický prostitut záchranář Jiří Jelínek (Hnutí ANO 2011 - nezávislý -Trikolóra) okamžitě přešli do tábora starostky Zdeny Blišťanové a počurali tak hlavy celé koalici Trikolóra - SPD a svým voličům. Jelínek navíc i Hnutí ANO 2011, za které kandidoval v minulých volbách a které skončilo už podruhé v opozici. Zadarmo to nedělal.

Koalici Jeseničtí 2022 zůstala "věrna" jen bezpartijní Dagmar Ponechalová, která v minulém období byla součástí vládním volební strany Jeseník srdcem starostky Blišťanové. A pak už se to rozjelo úplně. Exstarosta a jeden z mála skutečně opozičních zastupitelů Petr Procházka změnil kráče po volbách. Uvolněné místo obsadil v podstatě zaměstnanec města (ZUŠ Jeseník) Václav Dvořák z KDU-ČSL a hned přešel (překvapivě?) k vítězné koalici Blišťanové. Postupem času se k němu připojili další "opozičníci" Lubomír Věštný a Vít Kocuba (oba Hnutí ANO a ČSSD)...

Dnes, když spolupráce ve vládní koalici Jeseník srdcem a PRO Jeseník začíná skřípat, může být zába na prameni prosperity Jeseníku Zdena Blišťanová klidná - posílila o tři bezcharakterní "opozičníky" a jejího kolaičního partnera PRO Jeseník více než dva zastupitelé nepouští.

A závěr? Aby se v tomto městě, ale i v tomto státě mohlo něco změnit, je potřeba nejen získat přízeň voličů, ale zejména získat kvalitní lidi na práci, kteří se zajímají nejen o slepy v supermarketech a pašalíky. Pochopila to už i alternativa v Jeseníku? A lze to vůbec? Já ze svých zkušeností 3 volebních období v zastupitelstvu mohu tvrdit, že alespoň dva opoziční zastupitelé mohou (ro)zvrátit řadu rozhodnutí, které jsou proti zájmům občanů tohoto města a která vypadají zdánlivě ztraceně. To se však bohužel neděje. Proč asi?

Miroslav Chovanec

Vědec ... odhaluje celý podvod s CO₂

Dokončení ze strany 1

Čím více CO₂ je v atmosféře, tím menší je účinek dodatečného CO₂. Nejedná se o modelové výpočty a tvrzení, ale o měření, která může provést každý, kdo má odpovídající vybavení. I zde se jde cestou vědy: Zformuluje se teorie, ověří se experimenty - a nabídne se veřejnosti k ověření. Steiner zjistil, že oteplovací efekt CO₂ na úrovni 400 ppm v atmosféře již dosáhl 88,4 procenta. Teoretické zdvojnásobení obsahu CO₂ by nevyvolalo dvojnásobný oteplovací efekt, ale pouze asi 10,4 procenta. Čím více CO₂ bude obsaženo v atmosféře, tím menší bude účinek dodatečného množství plynu - ve skutečnosti je zvýšení na 1000 ppm s dodatečným účinkem 1,3 procenta sotva relevantní. Abychom pochopili, co je zde v sázce, musíme mít také na paměti, jak velký je skutečně současný podíl CO₂ v atmosféře - konkrétně 0,04 procenta - postupně mizející, malý a poměrně konstantní za posledních několik století. Steiner logaritmický efekt CO₂ sám neobjevil a ani nevnalezl, existují o tom starší vědecké práce, např. následující z roku 2013. O této vlastnosti stopového plynu panuje vědecký konsenzus, je vlastně všeobecně známá. Tato zvýrazněná fráze vysvětluje vědeckou teorii přesně: **"Každá nová molekula CO₂ dělá méně než ta předchozí!"** V roce 1994 nositel Nobelovy ceny Paul J. Crutzen prohlásil: V atmosféře je již tolik CO₂, že v mnoha spektrálních oblastech je pohlcování CO₂ téměř úplné a další CO₂ již nehraje roli. To znamená, že množství CO₂ by se také mohlo zvýšit dvacetinásobně - a nemělo by to žádný další dopad na možné globální oteplování. Pokud má Steiner pravdu, je to konečný důkaz, že

všechny současné klimatické teorie jsou falešné, zveřejněné jen za účelem přerozdělování národního bohatství. Nyní tak bylo potvrzení o tom, že jde o podvod, také vědecky zdokumentováno. To znamená, že každá laboratoř na celém světě může znovu test ověřit. Steiner oznámil, že již provádí další experimenty a výsledky představí v blízké budoucnosti. Pozn.: Dr. Martin JF Steiner MSc je absolventem Vídeňské technické univerzity - obor technologie elektroenergetiky - a tématem obnovitelných zdrojů energie, energetické soběstačnosti a klimatických dopadů různých typů elektráren se zabývá již více než 3 desetiletí.

Slovanika, necenzurovanapravda.cz, 30.05.23

Eva Zamrazilová je česká ekonomka, která od ledna 2018 předsedá Národní rozpočtové radě. Kritizuje, že zadlužení Česka skokově roste a není to pouze vinou pandemie covidu-19.

Do tří let hrozí, že si budeme muset utáhnout opasky, škrtat výdaje a zvyšovat daně, řekla Právu předsedkyně Národní rozpočtové rady Eva Zamrazilová. Kde vzít peníze? Co navrhuje:

1. Ušetřit na nadstandardních platech politiků. Např. 80 000,- je plat v senátu. Za to nic nedělání?
2. Zrušit řadu státních trafik. Národní rozpočtovou radu, Národní ekonomickou radu vlády, národní corona-ekonomickou radu vlády, Českou hospodářskou komoru (tu vede Vladimír Dlouhý, kdysi komu-

Tomáš Tyl

53 min ·

Víte, jak vypadá opravdový populismus?! Když premiér země, která je 30 let zcela samostatná, vykládá občanům, že chudoba znamená respekt a bída sebevědomí. Když premiér země, která vždy byla mostem přátelství mezi východem a západem, vykládá občanům, že politika, kterou nás do této války nejen ekonomicky, ale i fakticky zatahl, je pro naše dobro. Když premiér země, která vždy byla proslulá svojí diplomacií, vykládá občanům, že naší prioritou je armáda. Když premiér země, která ve většinově státním podniku vyrábí a vyváží elektřinu, aby jí pak nakupovala drazé de facto zpět, vykládá občanům, že netopením a nesvícením ukazují svoji zodpovědnost. Když premiér, kterému se dnešním dnem zvedl plat o desítky tisíc korun, vykládá občanům, že se nemají bát požádat si o dávky.

Ano, tak vypadá populismus.

To nebyl projev, to byla CHVÁLA VLASTNÍ NESCHOPNOSTI!

To je dzrost, jakou neměli ani komunisti...

UTÁHNOUT OPASKY

nista, pak OF, poté ODA a jako ministr průmyslu a obchodu byl na začátku podvodných privatizací a řadu dalších.)3. Zrušit většinu ze 128 000 "neziskovek", do kterých putují ze státního rozpočtu miliardy peněz ředitelům těchto zbytečných a v řadě případů škodlivých organizací.

4. Zrušit zbytečné státní zakázky, (hlavně armádní) na kterých se bezostyšně přizívají majitelé soukromých firem.

5. Zestátnit řadu prosperujících firem, které byly dříve státní.

6. Například Česká spořitelna platí svému majiteli rakouské Erste bank ročně 10 miliard dividend!!! Plzeňský Prazdroj, který má zisk okolo 3 miliard ročně, ho posílá skoro celý majiteli do Japonska!!!

7. Vodárny, které nyní patří Němcům,

Rakušanům, Španělům a Francouzům, posílají na západ dividendy ve výši 1,6 miliard!!! Celkem na dividendách mizí ročně (hlavně do západní Evropy) asi 220 miliard korun.

8. Zrušit možnost danit v tzv. daňových rájích, kam zbytečně odchází zhruba 200 miliard ročně.

9. Zrušit vyplácení 30 miliard korun ročně tzv. solárním baronům.

10. Pořád se řeší, že nebudou peníze, sociální dávky na lidi a další nepřízpusobivé, kteří celý život nikde nepracovali, ale ještě jsem neslyšela, jestli budou peníze na lidi, kteří celý život pozitivně pracovali...Ještě bych tam přidala bod

11. Zrušit dotace všem církvím, které v ČR dostávají státní dotace!

pozitivnismvet.cz, 09.09.2022

Plán ohlupování společnosti graduje

Korporátní diktatura, která pod pláštěm Evropské unie dokonale ovládla s výjimkou Madarska celý dříve svobodný, křesťanský a vědecký podporující západní svět nepotřebuje přemýšlivé, kritického myšlení schopné občany.

Potřebuje hloupé, vystrašené jednotlivce, kteří se budou bát cokoliv říci, aby nepřišli buď o zaměstnání v různém stupni firmy vlastněné velkým korporátem, nebo nějakou z forem dávek od státu těmto korporátům sloužícího. Vláda Petra Fialy je dnes v západním bloku daleko nejochotnější služkou zájmů těchto globálních finančních centrál a největší likvidátorkou byt i omezené mainstreamové diskuse. Jak jinak si vysvětlit přesunutí denního tisku z 10 procent DPH do základní sazby 21 procent? Noviny zdraží tak, že si je občan, který musí platit neustále zdražující základní potřeby jako bydlení, teplo, vodu nebude kupovat. Řada jich zanikne. V kombinaci se zdražováním základních služeb České pošty bude většina populace méně číst a méně psát dopisy. Plán ohlupování společnosti v zájmu globalistů pokračuje a "pětikolka" nasadila i v rámci zemí mrzačícího molocha jménem Evropská unie nebyvalé tempo.

Otakar Ševčík

MÁME SE NA CO TĚŠIT

ŠOK! 300 milionů imigrantů získalo právo přesídlit do Evropy! 22 000 EUR má zaplatit Česko za každého z 120 tisíc nově relokovaných imigrantů ze západní Evropy do východní Evropy! O všem se tajně jednalo minulý týden na poradě v Bruselu!

Podle nového schváleného nařízení může do Evropy vyrazit až 300 milionů legálních imigrantů! Masová imigrace uprostřed největší hospodářské krize od třicátých let má změnit národnostní složení Evropy! Přinášíme podrobnou analýzu, co se zase nového v Bruselu za našimi zády upeklo! Jak jsme informovali už 23. května Německo a další země Západu se rozhodly, že se

razantně zbaví nepřizpusobivých neevropských imigrantů, kteří nejsou schopni práce, a dělají z míst, kde jsou ubytováni NO-GO zóny. Dnes přinášíme nejnovější informace, jak se v Bruselu rozhodli, že relokaci 120 tisíc nepřizpusobivých imigrantů ze Západu EU provedou. Podle plánu, o kterém se minulý týden jednalo v Bruselu za zavřenými dveřmi, hodlá Brusel v první fázi takto přemístit 30 000 hlavně nelegálních imigrantů, a ve druhé fázi dalších 120 000. Plán představila na schůzce velvyslanců všech zemí EU v Bruselu komisařka Johanssonová. Podle plánu má každá země, která imigranty dobrovolně nepřevzme, zaplatit pokutu 22 tisíc EUR za každého nepřevzatého imigranta. Proti plánu se zatím vzbouřilo jedině

(!) Polsko, které oznámilo, že bude plán vetovat. Na plánu je podivné, že Brusel přispívá na jednoho ukrajinského imigranta přijatého ve východní části EU částkou 200 EUR na hlavu, ale požaduje, aby země východní EU platily na každého odmítnutého neevropského imigranta 22 tisíc EUR na hlavu! Znovu se tak ukazuje, že si země západní EU hodlají své imigrační potíže vyřešit na účet zemí východní EU. Je zajímavé, že Fiala ani Odór, na rozdíl od Polska proti plánu komisařky Johanssonové v Bruselu neprotestovali. Asi se jim líbí představa, že i u nás vzniknou NO-GO zóny! A nebo mají oba miliardy na rozhazování! V každém případě se ukazuje, že Brusel nehodlá na své politice znovu-osídlování Evropy novými obyvateli nic měnit! Ostatně právě proto soudím, že Brusel musí být zničeno ještě dřív, než nás samo svojí imigrační politikou zlikviduje. (Velmi podrobně vysvětleno v MAP 1685.) Podle německé veřejnoprávní stanice ZDF už 56% Němců nevěří, že se imigranty podaří úspěšně integrovat do německé společnosti! Němečtí vládnoucí politici se proto rozhodli značné části nepřizpusobivých imigrantů zbavit. Tak jako se Česko stalo populencí pro západní výrobce potravin, tak se má stát i skládkou pro nepřizpusobivé imigranty. Důsledky imigrace v Evropě budou stále horší a horší. Nejnověji jdou hrozivé zprávy z Portugalska.

Dokončení na straně 7

BUDEME ŠOKOVAT OD ZAČÁTKU!

Jak se Fiala chystá okrádat Čechy, a komu se chystá vydřených miliard nadělovat! Velké odhalení!

Plat španělského poslance je nyní 76 176 korun! Plat českého poslance je nyní 102 400 Kč! A to je jen začátek toho, jak Fiala z vydřených miliard živí svůj asociální politický kabaret! Generální stávka proti Fialovi a jeho daňové, mzdové, a asociální politice, jak hrozí odborů, by Fialu stála každý den 630 milionů na nevybraných daních a odvodech z platů, za každých 10% zaměstnanců, kteří by se stávky zúčastnili! Tento tlak by Fiala nevydržel dlouho, a Češi by se konečně mohli začít mít dobře. V dnešní analýze jsme porovnali Španělsko (48,9 milionu obyvatel), a Česko (10,6 milionu obyvatel), a zděsili jsme se, jak to tady Fiala vede! První údaj, který vás bude šokovat! **Ve Španělsku je 513 tisíc státních úředníků a zaměstnanců! V Česku je 464 tisíc státních zaměstnanců a úředníků! Kdyby Španělsko mělo mít stejně státních úředníků jako Česko, muselo by jich mít 2 134 400!** Kdyby Česko mělo mít stejně státních úředníků jako Španělsko muselo by jich mít jen 112 000! Ve Španělsku je součet všech úředníků a všech veřejných zaměstnanců všeho všudy 2 717 570. V Česku je součet všech úředníků a všech veřejných zaměstnanců přes 985 000! Česku by tedy muselo stačit pouze 590 tisíc veřejných zaměstnanců a úředníků, aby jich mělo stejně na

občana jako Španělsko! Podíl všech veřejných zaměstnanců a úředníků na počtu všech zaměstnanců ve Španělsku je 17%, v Česku přes 19%, ale to jen díky tomu, že všichni Češi na rozdíl od Španělů pracují! Jen propuštěním 300 tisíc českých přebytečných státních úředníků a veřejných zaměstnanců by Fiala ročně ušetřil bezmála 200 miliard CZK na platech, a vydělal by 80 miliard na odvodech z práce propuštěných úředníků v soukromém sektoru. K tomu by ušetřil za kanceláře, papír, a počítače pro úředníky! V dubnu 2023 bylo v Česku celkem 261 683 lidí bez práce, nezaměstnanost byla pouze 3,6%! Všichni Češi tedy usilovně pracují, a přesto to nestačí, aby se naplnila státní kasa. Jak je to možné? A proč Fiala zvyšuje daně a poplatky? Abychom na tuto otázku odpověděli, srovnali jsme Česko pro začátek se Španělskem! Ve Španělsku je nyní nezaměstnanost 13,26%. A to znamená, že kdyby Češi pracovali stejně málo jako Španělé, bylo by v Česku nyní 963 866 nezaměstnaných! Ti by neplatili daně, odvody na důchody a na zdravotnictví, a Fiala by je musel živit! Fiala by tak nedostal od zaměstnavatelů odvody za zaměstnance ve výši 100 miliard CZK ročně! Nedostal by ani 32 miliard odvodů z Vaší výplaty. A nedostal by ani 44 miliard ze zdanění Vaší výplaty! A ještě by musel na sociálních dávkách Vám a Vaším dětem vyplatit přes 100 miliard korun. Kdyby Češi pracovali stejně

málo jako Španělé, Fiala by od Čechů nevybral 176 miliard korun a musel by jím vyplatit 100 miliard korun! Celková Fialova sekera ve státním rozpočtu by na konci roku nebyla 300 miliard, ale 600 miliard! Fialův letošní plánovaný schodek státního rozpočtu 300 miliard CZK představuje deficit 4,22 % HDP Česka podle posledního odhadu Stanjurova ministerstva financí! Španělsko, které je dlouhodobě postiženo masovou nezaměstnaností, bude mít ovšem podle EU letos schodek ve výši pouhých 3,9% HDP. Kdyby Češi pracovali stejně málo jako Španělé, byl by letošní schodek Fialova hospodaření 8,4% HDP! Jak to ti Španělé dělají, že tak málo pracují, a přitom jejich stát tak dobře hospodáří, na rozdíl od Česka! Pokud srovnáme daně v Česku a ve Španělsku, a dotace Bruselu Česku a Španělsku nestiháme se divit, co ten fiala vyvádí!

	Španělsko	Fiala
DPH na léky	3%	12%
na zákl.potraviny	0%	12%
na ostatní potraviny	10%	12%
na elektřinu a plyn	5%	21%
Zdan.práce dle OECD	39.5%	39.8%
před zvýšením o poplatky za nemocenskou! (Viz OECD 2022 str.3.)		
Po zvýšení		40,1%
Minim. měs. mzda	29 975 Kč	17 300 Kč
Průměrná mzda	50 088 Kč	41 500 Kč
Plat poslance	76 176 Kč	102 400 Kč
Dotace EU z Recovery fund občana země	39 421 Kč	2 178 Kč
Dotace EU z React EU fund	9 285 Kč	2 879 Kč

Vládní pomoc Ukrajině

354 Kč 2 230 Kč

Počet vojáků a zaměstnanců ozbrojených sil

118 671 36 426

Podle velikosti populace obou zemí by ČR a Ministerstvo obrany měly mít jen 25 798 vojáků i zaměstnanců dohromady!

Místo snižování počtů na úroveň Španělska, chce Černochovej i Fiala ještě nabírat!!! Kdyby vláda Černochovej s Fialou ve Španělsku, musela by mít Španělská armáda podle jejich českých dispozcí v roce 2030 už 184 000 vojáků! Z čísel je jasné, že Česko má oproti Španělsku přebytečných 10 000 vojáků a vojenských úředníků. Místo zvyšování, je třeba snižovat! Jenom na dotacích Bruselu z fondů Recovery a React EU měl Fiala dostat o 458 miliard CZK víc, abychom dostali na každého občana stejně jako Španělé! Česká média místo toho, aby to Fialovi pořádně spočítala, jak nás nechává Brusel okrádat o dotace, tak se raději radují, že jsme dostali aspoň pár miliard na nemocnice. Biliony z fondu React EU jsou přitom takřka výlučně určeny na zdravotnictví! Proč jsme tedy my Češi dostali 4 krát méně na občana než zdravotnictví než Španělé!? Ve Španělsku dostanou zdravotní sestry a lékaři letos opět přidáno k platu! Kdežto v Česku letos lakomý lapiduch Fiala přemýšlí, jak by ty české ještě více okradl, když už jim loni způsobil propad platů!

michalapetr.com, 14. 05. 23

Tento způsob naší demokracie zdá se mi poněkud nešťastným

Začátkem prosince proběhl globální on-line summit o demokracii, který zorganizoval americký prezident Biden. Vyspělý Západ si tak tváří v tvář dřívějšímu ekonomickému a mocenskému nástupu Číny chce touto a jí podobnými akcemi dodat sebevědomí a přesvědčit ostatní nezápadní svět, že náš příklad je stále nejlepší a hodný následování.

Demokracie, tj. vláda lidu, je prostředkem k zajištění dobré správy věcí veřejných, která je podmínkou prosperity země a jejích obyvatel. Na základě dlouhodobých historických zkušeností jsme si na Západě zvyklí říkat, že je podmínkou nutnou pro takový vývoj. Dnes jsme však často zaskočení tím, že jiné země, které nemají tradici demokratické vlády a ani se o její převzetí nesnaží, se rozvíjejí rychleji, zmenšují historický náskok, který jsme v minulých dobách získali, a velmi často nás v klíčových rozvojových parametrech předbíhají.

Hlavní systémovou předností demokracie nad autoritativními režimy nepochybně je, že umožňuje pravidelné střídání vlády podle předem jasných a respektovaných pravidel. Další předností až dosud byl princip, že je garantována existence opozice a že v konfrontaci různých politických koncepcí, názorů a vizí vzniká politický program, který je na základě rozhodnutí voličů realizován. Permanentní legální politická opozitura má být garancí prevence chyb a zneužití moci. Toto vše zajišťuje systém vlády práva garantující práva jednotlivce a občana. Vše je založeno, popsáno a rozpracováno v nepřeberných dílech myslitelů, vědců i politiků a doloženo bezpříkladným civilizačním vzestupem Západu v uplynulých třech staletích.

Dnes, přes halasně vyzývání demokracie, nás však žitá realita přesvědčuje mnohdy o tom, že král je nebo začíná být nahý. Bavme se o tom na našem příkladu, byť i mnohde jinde, i v samotných USA, se dosavadní demokratický systém silně otřásá. Ptejme se, proč u nás demokratický systém namísto kompetentního a odpovědného vládnutí plodí spíše chaos, diletantství a neodpovědnost. Hledíme odpovědi na otázku příčiny rostoucí nespokojenosti veřejnosti s politickými poměry a všeobecné deziluze. Pokusme se naznačit alespoň některé možné příčiny.

Zastupitelská demokracie, jak jí praktikujeme u nás, je založena na svobodné soutěži politických stran, které mají vyjadřovat a reprezentovat rozdílné politické zájmy existující ve společnosti. Měly by tudíž mít jasnou ideologii a strukturu schopnou podobné názory a postoje mezi obyvatelstvem identifikovat, šířit je a agregovat. Demokratická politická strana by měla rovněž mít demokratické vnitřní mechanismy, jejichž prostřednictvím generuje osobnosti schopné její program reprezentovat navenek v orgánech veřejné moci. Toto vše může dobře fungovat pouze tehdy, pokud má daná strana relativně početnou členskou základnu. Tak tomu bývalo v dobách minulých, za monarchie a první Československé republiky, kdy politické strany zastoupené v parlamentu měly statistice členů. V okolních zemích – Rakousku, Německu – to platí více či méně dosud. V takovém případě lze předpokládat, že demokratické mechanismy mohou řádně fungovat a umožňují vznik konkurenčního prostředí zajišťujícího to, že se do čela mohou dostat schopné a kompetentní osobnosti. Silná a velká strana je schopna mít odpovídající politické struktury,

aparát i odborníky, s jejichž pomocí může realizovat vlastní program a v případě volebního vítězství skutečně řídit státní byrokracii.

U nás však politické stranictví prochází fatálním úpadkem, jehož kořeny můžeme hledat v jeho diskreditaci v éře komunismu. Dnešní politické strany jsou spíše kluby s několika málo tisíci, či dokonce stovkami členů. Takto slabě strukturované strany úspěšně vládnouť skoro všechno – osobnosti, odborníky, aparát, finance atd. Oprávněně jsou často spíše než stranami nazývány politickými projekty, za jejichž existenci a fungování se skrývají parciální zájmy konkrétních domácích či zahraničních hybatelů.

Jejich volební souboje čím dále tím více ztrácejí charakter otevřené

demokratické soutěže a mění se na kontext mediálních manipulačních kampaní, kde rozhoduje bulvární marketing a nikoliv programy, natož pak ideologie. Politika přestává pokrývat názorové a zájmové rozdělení společnosti, přestává mít schopnost a zájem řešit skutečné problémy, slouží stále více svým sponzorům či vnějším zájmům než vlastním voličům a spoluobčanům. Do exekutivních funkcí se dostávají nepřipravení, náhodní lidé bez kvalifikace a potřebných zkušeností na to, aby byli schopni řídit ministerstva či vést mezinárodní jednání. Personální slabost a odborná vyprázdňenost prakticky všech našich politických stran vede k tomu, že jejich nequalifikovaní političtí nominanti jsou totálně závislí na expertize aparátů ministerstev, jimž jsou v případě úspěchu posazeni do čela. Je příznačné, že prakticky všechny naše politické strany nejsou o své budoucí politice schopny cokoliv konkrétnějšího říci do té doby, než pro ně po vstupu do vlády

začne pracovat aparát ministerstev. To vede v praktické rovině k tomu, že vládnoucí úředníci. Na jednání vlády nequalifikovaní politici náhodou se ocitnou v ministerských funkcích si navzájem většinou pouze předčítají stanoviska, která jim napsali úředníci jejich ministerstev, a schopni diskutovat jsou většinou pouze materiály, které sami předkládají. Příznačná je praxe, která se rozmohla za několika posledních vlád, že velká část materiálů, předložených do vlády, se vůbec neprojednává a schvaluje se en bloc bez rozpravy. Za takových poměrů začínají demokratické mechanismy ztrácet smysl a stávají se drahým luxusem. Vládnoucí nikomu neodpovědní úředníci zabetonování ve svých funkcích služebním zákonem. Moc toho nejnižšího referenta na ministerstvu je téměř absolutní. Co do spisu napíše, to z něj lze odstranit velmi a velmi obtížně. Všichni nadřízení se na spis pouze připodpisují, a tak jako nůž máslem mohou legislativním procesem projít děsivé věci, které je nesmírně těžké napravit. Každý by mohl uvést spousty případů legislativních zmetků a nesmyslů. Politické strany tomu nejsou schopny zabránit, neboť nedisponují vlastním odborným aparátem, který by byl schopen vznikající legislativu analyzovat, politicky opovnovat a hlídat její soulad se stranickým či vládním programem. Poslanci pak hlasují velmi často mechanicky podle pokynů. V exekutivě bují nepřekonatelný resortismus, kterému napomáhá koaliční charakter vládnutí, kdy si jednotlivé vládní strany z vybojovaných ministerstev vytvářejí vlastní opouzdržené pašálky, jejichž nedotknutelnost chrání před ostatními, především pak před premiérem.

Dokončení na straně 6

JUSTICE – PILÍŘ TOTALITY

Největším problémem současné české společnosti není inflace či podivné okrádání českých občanů prostřednictvím cen elektřiny, která se vyrábí v elektrárnách postavených za peníze občanů. Zásadním problémem je postupný nástup totality a její směřování k likvidaci české státnosti, české identity, české kultury a českého národa.

Problémem je také reakce velké části české společnosti, která si pod vlivem působení Overtonova okna, masových médií a školství osvojovala politickými elitami a státními organizacemi prosazovaný životní způsob postavený na konzumerizmu a hedonizmu. Tento životní styl však bude stále tvrději narážet na limity postupující pauperizace českého a evropského obyvatelstva.

Po nástupu komunistického režimu k moci se v padesátých letech výrazným mocenským nástrojem stala justice. V politických procesech byla politicky zneužívána jednak k odstranění konkurence, lidí s odlišným politickým názorem a také k zastrašení. Dlouhodobě tím komunistická strana poškozila sama sebe, protože diskreditovala svůj socialistický program a i když se v následném období snažila tyto nezákonnosti napravit, nikdy se jí to zcela nepodařilo a vždy to byl snadný cíl pro její nepřátele, jak ji diskreditovat. Nezákonnosti, především procesů padesátých let, postupně řešily komise Baráková, Kolderova a Pilerova. Docházelo k amnestií, rehabilitacím a šedesátá léta s vyvrcholením v Pražském jaru by vypadala jinak bez rehabilitovaných politiků, kteří velmi aktivně vstoupili do reformních procesů (G. Husák, J. Smrkovský, F. Kriegel, J. Pavel, L. Svoboda, F. Goldstücker, G. Bareš). Někteří aktéři politických procesů byli potrestáni, včetně trestního stíhání.

Nicméně historická realita vypovídá o systémové propojenosti totality a justice, jejíž politické zneužívání se ukazuje hned v prvních krocích nastupující totality. Patří zde připomenout známý slogan: „Kdo nezná historii, je nucen ji prožívat znovu“ I. Náhle, až frontální zneužívání justice pro politické zájmy tento slogan potvrzují. Nejvyšší státní zástupce bývalý komunistický vojenský prokurátor Igor Stříž ohlásil, že již téměř sto lidí je trestně stíháno za své názory. Současné politické procesy jsou spojeny se svobodou slova a s porušováním Listiny základních práv a svobod. Nabízí se otázka, proč náhle dochází až k masovému zneužívání justice pro politické zájmy současné moci.

Znáмым se stalo trestní stíhání a odsouzení Vladimíra Kapala, Juraje Václavíka a Josefa Skály podle paragrafu 405 trestního zákoníku – zpochybňování genocidy. Evidentní je zneužití tohoto paragrafu a justice na politickou objednávku. V trestně stíhané diskusi nešlo o zpochybňování genocidy, ale o diskusi o okolnostech této genocidy. Navíc nejvý-

znamnější metodolog vědy posledních desetiletí K. Popper zpochybňování (falzifikaci) stávajících tvrzení a teorií považuje za nezbytnou a nezpochybnitelnou součást vědy. T. Hübner tak vrací intelektuální úroveň české společnosti do dob inkvizice, i když rozdíl zde je, odsouzení nebudou upalováni a snad nebyli ani mučeni.

Soudce T. Hübner u soudu prohlásil: „My tady nebudeme dokazovat historii, historie je daná“. Legitimní je pak otázka, jak by se polovzdělaný T. Hübner vyrovnal s odlišným pohledem na českou historii F. Palackého a T. G. Masaryka na jedné straně a J. Pekaře na straně druhé. Koho z nich by zavřel, protože „historie je daná“? S tímto přístupem či vzdělaností je T. Hübner správným justičním nástrojem politické moci a politických zájmů.

Daná je minulost, to je to, co se skutečně v minulém čase uskutečnilo. Historie je reflexe této minulosti ve společenském vědomí a ve vědomí jednotlivých lidí. Při každé společenské změně dochází ke změně historie, k překreslování údajné minulosti dle logiky Velkého bratra: „Kdo ovládá minulost, ovládá současnost“ (Orwell).

Odkazovat se na většinový či jinak formálně mechanický argument „opakovaně potvrzené“ (Hübner), je ten nejprimitivnější způsob argumentace. Takto argumentovala má babička: „To říkají všichni, to říká každý.“ Jenže má babička se narodila v roce 1889, měla čtyři třídy a nebyla soudcem. S touto logikou by soudce T. Hübner odsoudil J. Skálu v minulosti za opačné stanovisko, protože tehdy byl většinový názor opačný než v současnosti. Před soudcem T. Hübnerem bych se měl bát mluvit pozitivně o J. Husovi, protože minimálně v římsko katolické církvi je většinově považován za kacíře. Také je snaha změnit historický názor na husitství. Nositelé těch správných názorů přišli s objevnou informací, že husité vypalovali hrady a dobývali města, a proto jsou temnou stránkou české historie. A já si doposud myslel, že husité pořádali koncerty a učené dispute. Bohužel, títo tvůrci nové historie neuvdli, ve které válce se neničilo.

Již delší dobu má v České televizi téměř monopol na historii historička střední generace, která tvrdí, že doba pobělohorská není žádná doba temna, ale je to zlatá éra českého národa. Nyní můžeme jen očekávat, kdy soudce T. Hübner prohlásí, že to je „opakovaně potvrzené“. Co pak bude následovat? Budou se pálit knihy A. Jiráka? F. Palacký a T. G. Masaryk budou prohlášeni za vyvrhlice národa a výuka o národním obrození bude v dějepise zakázána, jak to ostatně vyžaduje BIS a M. Koudelka?

Argumentace „opakovaně potvrzené“ (Hübner) či většinový názor je nejen projevem pokleslé justice, ale je to také absolutní intelektuální úpadek společnosti s konsekvencemi pro její bezpečnost a existenci. Každá živá entita se musí reprodukovat a rozvíjet, pokud tak nečiní zmrá. V případě člověka, lidstva a společnosti vývoj již probíhá především v intelektuální rovině. Uvedme

dvě charakteristiky intelektuálního a tím i evolučního vývoje.

Intelektuální výboje nemají binární charakter, pouze jediného možného pokusu, nýbrž se jedná o roj, o velké množství odlišných přístupů a postupů a čím je tato množina intelektuálních aktivit četnější a různorodější, tím rychlejší vývoj, tím pravděpodobnější dosažení optimálního výsledku. Západní civilizace dosáhla takové dynamiky vědeckého, technologického a civilizačního vývoje díky vynálezu knižtisku a rozšíření gramotnosti na víceméně celou populaci. Tím obrovsky narostl intelektuální potenciál a z něj vyplývající množství odlišných přístupů.

Je sociologická zákonitost, že inovace, nový poznatek naráží na danou skutečnost, „opakovaně potvrzené“ (Hübner) a musí se do reality prosadit. Tuto zákonitost ve vědě popisuje S. Kuhn v publikaci *Struktura vědeckých revolucí* a v umění jako destrukci estetické normy J. Mukařovský. Sřetávání inovací se stávající skutečností je součástí živého sociálního. Něco zcela jiného je však bariéru pro inovace formalizovat a začlenit do systému. Společnost, která formálně systémově nastaví skutečnost-pravdu, o níž rozhoduje soudce, navíc nedostatečně vzdělaný, se systémově vylučuje ze soutěže moderních společností a nastavuje vývojovou trajektorii ke svému zániku (je to snad záměr?).

Primitivním nastavením „opakovaně potvrzené“ (Hübner) česká justice popírá metodologický axiom neoliberalizmu stanovený jejich guruem K. Popperem o falzifikaci ve vědě. Pravdivost teorie, hypotézy, poznatku nelze potvrdit, pouze lze dočasně vyvrátit nepravdivost hypotézy. Co se však nepodařilo vyvrátit dnes je možné vyvrátit v budoucnosti. Nejdříve platilo, že za genocidou v Katyni jsou Němci, následně za genocidou byli Sověti a co bude dál? To má být otázka vědecké diskuse a je naprostým úpadkem, když má rozhodovat vzdělanostně nepřipravený soudce, plnící politickou objednávku, vyřazující kandidáta na prezidenta ze soutěže o funkci. S intelektem T. Hübnera a s jeho přístupem by byl zablokovan jakýkoliv vývoj ve vědě, protože každý nový poznatek naráží na „opakovaně potvrzené“ (T. Hübner).

Poplašná zpráva je dalším hitem české justice. Státní zástupkyně Katarína Kandová a soudce Lukáš Svřek mají na svědomí odsouzení organizátora demonstrace na Václavském náměstí Ladislava Vraběla. Ve svém vystoupení mluvil o hrozbě války s Ruskem. To bylo označeno jako trestný čin poplašné zprávy, za něj dostal trest. O hrozbě války s Ruskem však mluví bývalý komunistický rozvědčík, nyní prezident Petr Pavel, ministři současné vlády, redaktori České televize a novináři provozující státní propagandu. Nikdo z nich však pro šíření poplašné zprávy nebyl trestně stíhán.

Premiér a nevystudovaný politolog Petr Fiala prohlásil, že jsme ve válce. Tým poradců Petra Fialy přispěchal s vysvětlením, že pan premiér to myslel jako metaforu. Ovšem při klasifikaci poplašné zprávy nejde o

to, co je v hlavách vládních úředníků či premiéra, ale o to, jak je sdělení vnímáno auditoriem. Pokud tedy není sděleno, že se jedná o metaforu a co má metafora vyjadřovat, ale také pokud se velké části populace nevysvětlí, co je metafora, jedná se jednoznačně o to, jak je sdělení vnímáno, a tedy jde o poplašnou zprávu. Přiznám se, že sám nevím, jaký obsah jako metafora výrok měl.

Je s podivem, co česká justice doposud dělala. Její zahálení v boji s poplašnými zprávami je zarážející. Celá Orwellova „1984“ a Huxleyho „Konec civilizace“ jsou poplašnými zprávami. Vzhledem k tomu, že autoři jsou již mrtví, tak ostražití čeští soudci je nemožno zavřít, ale alespoň by mohli zakázat jejich knihy. Také česká justice neuhlídala poplašnou zprávu o stoupající hladině oceánů, poplašnou zprávu o řádění Evropské komise v pauperizaci občanů Evropské unie, poplašnou zprávu o rostoucí ekonomice a vojenské síle Číny, poplašnou zprávu, že Donald Trump chce kandidovat v prezidentských volbách, ale i poplašnou zprávu, že chce kandidovat Joe Biden. Za poplašné zprávy lze označit i všechny zprávy Římského klubu a víceméně všechny práce prognostických týmů. Charakter poplašné zprávy mají výsledky průzkumů, v nichž se ukazuje propad důvěry v současnou vládu. Snad česká justice, která dokázala nezachytit několikabilionové rozkradení českého majetku v devadesátých letech, bude nyní úspěšnější ve stíhání poplašných zpráv. Ovšem nejsem si jistý, jestli to není poplašná zpráva.

Dalším signálem o úpadku českého školství a české společnosti je kauza spojená s kauzou učitelky Martiny Bednářové, která mluvila o ukrajinských realích odlišně od vládní doktríny. Ovšem minimálně v řadě případů její sdělení nebylo dezinformací, ale dokazatelnou alternativní informací.

Z uniklého telefonátu Victorie Nulandové, náměstkyně ministra zahraničí USA víme, že USA stála majdanská změna režimu 5 miliard dolarů a postoj ke spolupráci s EU „Fuck the EU“ se stal slavným a od V. Nulandové neoddlitelný. Vzhledem k tomu, že jak víme z kauzy M. Zeman a Pussy Riot, Pražská kavárna a její souznějící užiteční idioti považují vulgaritu v angličtině za akceptovatelné, na rozdíl vulgarit v češtině, nebudu citát V. Nulandové převádět do češtiny. Věrohodnost citátu mimo jiné potvrzuje ostré ohrazení Angely Merkelové a následná omluva Victorie Nulandové.

O zbytečnosti vyhoceného vývoje na Ukrajině svědčí jednání ve večerních a nočních hodinách 21. února 2014, které proběhlo za účasti prezidenta V. Janukovyče, vládních představitelů, opozičních stran a ministrů zahraničí Německa – W. Steinmeiera (současného prezidenta), Francie – F. E. Fourniera, a Polska – R. Sikorského. Výsledkem jednání byla podepsaná dohoda o vyřešení krize, podle níž se obě strany měly zdržet násilných akcí, vláda měla stáhnout policii Berkut před parlamentem a vládními budovami.

Pokračování na straně 5

JUSTICE – PILÍŘ TOTALITY

Dokončení ze strany 4

Na podzim 2014 měly být na Ukrajině nové prezidentské volby a do té doby měly ustát protivládní demonstrace a měla být vytvořena vláda národní jednoty. Následující den vláda stáhla Berkut před parlamentem, ale demonstranti okamžitě vtrhli s kalašnikovými do parlamentu. Odštělovači zabili desítky lidí, demonstranti násilím obsadili vládní čtvrt a parlament. Prezident uprchl z Kyjeva a poté i z Ukrajiny. Garanti noční dohody, ministři zahraničí Německa, Francie a Polska na násilné popření a zničení noční dohody nijak nereagovali.

O událostech na kyjevském náměstí odvysílala americká televize One America News v roce 2020 film „Ukrajinský podvod. Impeachment, Bidenovi peníze a masové vraždy“. (The Ukraine Hoax: Impeachment, Biden Cash, and Mass Murder).

Ve filmu vypovídá gruzínský odstřelovač Alexandr Rezaevšvili, člen skupiny gruzínských odstřelovačů, kteří se od podzimu 2013 cvičili v Gruzii na zásah na Majdanu. Při výcviku byl neustále přítomen americký důstojník Brian Christopher Boyenger. Výcvik probíhal pod jeho kontrolou. Célou operací od přesunu z Gruzie na Majdan, spolu s americkým důstojníkem, řídil pozdější poslanec ukrajinského parlamentu Sergej Pašinšský. Po rozkaze začali odstřelovači ostřelovat demonstranty i policisty Berkutu. Výsledkem bylo 49 mrtvých demonstrantů a 4 policisté. Některé zdroje uvádějí až přes sto mrtvých. V době natáčení filmu ze 45 gruzínských odstřelovačů z Majdanu jich žilo již pouze 14. Mrtví z Majdanu se stali stejným podnětem pro převrat jako „mrtvý student“ Smíd v Praze na Národní třídě.

2. 5. 2014 demonstrovali lidé v Oděse proti poměrům na Ukrajině. „Majdanovské síly“ demonstranty nahnaly do Domu odborů, kde je za přihlížení policie upálili. Zahynulo 48 lidí. Vše snímala televize a nazvody jasným důkazům nedošlo k žádnému trestnímu stíhání. Určitým potvrzením této události je vyjádření V. Bartušky, studentského vůdce z listopadu: „Takto je třeba na Rusáky, je třeba je upalovat“. Nacismus nahradil upalování Židů upalováním Rusáků. Proti tomuto výroku se ohradil tehdejší ministr zahraničí Lubomír Zaorálek.

V únoru 2015 v běloruském Minsku proběhlo pod záštitou OBSE jednání za účasti Ukrajiny, Ruska, Německa a Francie k řešení situace na Ukrajině. Výsledkem byla Minská dohoda. Koncem roku 2022 německá kancléřka Angela Merkelová prohlásila, že za dohodou byla snaha Západu poskytnout kyjevskému režimu čas na posílení armády a na přípravu na rozsáhlou válku. Nebyly tedy cestou k nastolení míru. Ve stejném smyslu se vyjádřil i francouzský prezident Francois Hollande.

Učitelé jsou tradičně většinou konformní a poplatní stávající moci bez mravního imperativu, což dokládá ředitelka dané školy Mgr. Renata Riedlová. Soudkyně Lada Horáková prokázala, že neumí pracovat s prameny a není schopná jejich kritické analýzy, což považují pro soudce

za dosti podstatné kompetence a jejich absenci u soudkyně za důkaz pokleslosti české justice. Jak máme chápat výrok soudkyně Lady Horákové: „*Pronesené výroky jsou zcela neslučitelné se zásadami a cíli vzdělání v ČR*“1. *Pokud je mi známo, a dva roky jsem se zúčastňoval jako ředitel Ústavu pro informace ve vzdělávání porad vedení MŠMT ČR, nikdy nezaznělo, že cílem vzdělání v ČR je vymýváním mozků žákům a studentům a poskytování jim předpřipravených propagandistických textů s vyloučením možnosti rozvíjet jejich kritické myšlení poskytovaním různých, i třeba alternativních informací. Prokazuje se, že často vyslovené požadavky, „rozvíjet kritické myšlení“ je jen proklamace tolerovaná pouze pokud výsledkem tohoto kritického myšlení bude politickou mafii požadované chování, jako v případě této kauzy, kdy student učitelku nahrával, upravoval nahrávku a učitelku udal. Zajímala by mne rodina, která takového, mravně ubohé udavačské dítě vychovala. Pro pedagogiku by tato rodina byla zajímavou případovou studií. Byly doby, kdy cíle vzdělávání rozpracovávali špičkoví pedagogičtí odborníci, nyní o cílech vzdělávání rozhodují nevzdělané soudkyně (Horáková).*

Zajímavý by byl i myšlenkový experiment. U řady profesí dochází před přijetím pracovníka k testování osobnosti. U politiků, ministrů a poslanců nejenže není nutné vzdělání, ale není nijak zkoumána jejich osobnost, včetně inteligence. Nastolením požadavku Nejvyššího státního zástupce, bývalého vojenského prokurátora Igora Stříže zastávat pouze stejné názory jako má vláda, pod hrozbou trestního stíhání, se objevuje nový problém. Tím, že ministři neprocházejí žádným testováním, nemáme žádnou garanci jejich inteligence. Co když J. Lipavský, M. Pekarová, J. Černochová jsou mentálně retardovaní? A povinností občana ztotožnit se s nimi, česká společnost se dostává na úroveň mentální retardace. To je další možnost jak českou populaci debilizovat.

Náhle nasazení justice do politického boje za ovládnutí společnosti má dvojí možné vysvětlení.

1. Vládnoucí politická garnitura ztrácí politické pozice, které nejsou tradičními demokratickými nástroji udržitelné a přechází k nástrojům totalitní moci.

2. Vládnoucí garnitura je si tak jistá svou mocí, že ztrácí jakékoliv zábrany a silou totalitních nástrojů si chce upevnit moc a převést jí do totalitní podoby. Lidé, kteří si optimisticky namlouvají dle výzkumů politických preferencí, že v příštích parlamentních volbách tato politická garnitura přijde o vládní moc, se řídí mechanismem „přání otcem myšlenky“. Současné nízké preference nejsou drasticky odlišné od výsledků v posledních parlamentních volbách. Vláda byla sestavena z vůle necelých třiceti procent oprávněných voličů. Tato politická garnitura se moci nevzdá i při sebenížejší podpoře voličů. V současnosti hrstka politických mafiánů ovládá vládní moc, parlament, senát, ústavní soud, prezidentský úřad, policii, armádu, a především má podporu Bruselu a

USA. Protlačí poštovní hlasování, digitální hlasování, snížení věku voličů na 16 a když to nebude stačit, absurdně tak třeba na deset let. Pokud by ani to vše nestačilo, tak Pavel Rychetský opět poplve, co poslední desetiletí jako legislativce dělal, a vymyslí další obezličku. To již cenzura a autocenzura budou ve jménu boje za pravdu a demokracii spolehlivě fungovat a dezinformační média (tím nemyslím ovšem veřejnoprávní Českou televizi) budou spolehlivě zakázány.

Česká společnost a český národ jsou vůči současné politické garnituře bezbranné. Žádné demonstrace ani volby s tím nic nenadělají. Po obsazení klíčových postů silových resortů jsou jim demonstrace leda k smíchu a jejich komentování se slovníkem ruských trollů, dezolátů a rusofilů poslouží k zakrývání skutečných problémů. O společenském demokratickém potenciálu policie se můžeme dohadovat z občasných náhodných signálů jako bylo vyjádření pražského krajského ředitele České policie plk. Mgr. P. Matějčka. k incidentu na Václavském náměstí při demonstraci. Úroveň jeho jazykového vyjadřování v rodné češtině je na hranicích negramotnosti.

Pokud bude podepsána smlouva o vojenské spolupráci s USA, tak při demonstracích bude možné nasadit americké vojáky. Právník Z. Kouderka tvrdí, že to si nedovolil požadovat ani Hitler v Protektorátu. Jakou asi budou mít šanci čeští demonstranti proti největší armádě světa? Smlouva nezbytně vyvolává reminiscenci na smlouvu o dočasném pobytu sovětských vojsk na území Československé socialistické republiky.

V minulosti se jako bonmot říkalo, že politici mají takové voliče, jací jsou a nemohou je vyměnit. Voliči mohou vyměnit politiky, nikoliv naopak. To přestává platit, v posledních letech vidíme zásadní modifikaci demografických procesů, do nichž vstupuje sociální inženýrství. Index natality se pohybuje kolem 1,5, což znamená, že česká populace vymírá. Tento trend prohloubí nedostupnost bydlení pro mladé lidi a politika LGBT+ destruuje přirozenou sexualitu lidí, jejich role mužů a žen, matky a otce, a především rozkladně působí na rodinu. Součástí demografického procesu je k jednomu milionu se blíží počet Ukrajinců v České republice s různými výhodami oproti české populaci. Pro ty, kteří popírají tyto výhody jeden příklad. Lidé si stěžují na přestupkovou nepostizitelnost ukrajinských řidičů. Policisté údajně tvrdí, že vzhledem k tomu, že Ukrajina není v EU, tak nemají nástroje k postizení ukrajinských řidičů, což není pravda. Nic jim nebrání při špatném parkování nasadit autu botičku.

Vedle Ukrajinců je však demografická reprodukce ovlivněna emigranty z dalších zemí. Jak působí emigranti v české kultuře vidíme na novináři A. Mitrofanovi a Kazašce Džamile Stehlíkové.

V minulosti i v současnosti je mezi českými lidmi oblíbené alibistické tvrzení, „taková je doba“. Ovšem tu dobu vytvářejí lidé a každý člověk by měl nést odpovědnost za to, jakou

dobu vytváří.

V padesátých letech tvůrci politických procesů z řád pracovníků StB, vyšetřovatelů, státních zástupců a soudců se cítili v totalitě bezpečně. Jenže život je nevyočitatelný a společenská situace se zdánlivě nepředvídatelně může změnit a potom se bezpečnost rozplyvá a nastupuje odpovědnost za totalitní protiprávní chování.

Také v současnosti nikdo těmto sluhům totalitní justice nemůže garantovat doživotní bezpečnost. I když je pravděpodobnější, že pokud v nejbližších letech nezміzí v propadlišti dějin současná politická mafie, dojde k zániku české státnosti a k rozplynutí českého národa a kultury, nelze vyloučit vývojový zlom a směřování k demokracii, svobodě, lidským právům a k likvidaci cenzury. V takové situaci je na místě, aby společnost byla připravena volat sluhů totalitní justice k odpovědnosti a je proto nezbytné je znát a při každém politickém procesu je třeba upozorňovat na konkrétní osoby, které tuto totalitní justici vytvářejí. V současné politické situaci jsou možnosti občanů velmi malé, avšak existují, například ukazovat a stavět na morální pranýř aktéry totality. Je třeba, aby si uvědomovali, že nejsou neviditelní a společnost o nich ví. U některých z nich se může dokonce objevit svědomí. A víme, že dokonce Jidáš neunesl svou vinu a ani získaných třicet stříbrných mu nepomohlo.

Připomeňme si proto avantgardu totalitní justice:

- ▶ - soudce z kauzy z údajného zpochybnování genocidy **T. Hübner**,
- ▶ - státní zástupkyně z kauzy populační zpráva **Katarína Kandoová** a soudce z této kauzy **Lukáš Svrček**
- ▶ - soudkyně **Lada Horáková** z kauzy učitelky Martiny Bednářové,
- ▶ - Nejvyšší státní zástupce bývalý komunistický vojenský prokurátor **Igor Stříž** vedoucí českou společnost do regrese padesátých let
- ▶ - **Pavel Rychetský**, který tak jako vždy je o krok napřed před ostatními. Na počátku života byl stalinistou, potom reformním komunistou a nyní již předvídavě ohlašuje, že se necítí být Čechem. Vzhledem k jeho schopnosti předvídat, morálním kvalitám a schopnosti točit se po větru, tak je to velmi nebezpečný signál pro český stát a český národ. Co tedy dělá v čele českého ústavního soudu? V jakém duchu a v jakém zájmu je jeho působení, které již dávno překročilo hranice legislativy a stalo se aktivismem. Připomeňme si, že současná totalitní justice se dostává do rozporu především se základními lidskými právy, s jejich porušováním. Za toto porušování jsou zodpovědní konkrétní lidé, státní zástupkyně a soudci/soudkyně.

Petr Sak,
novarepublika.cz, 13.05.2023

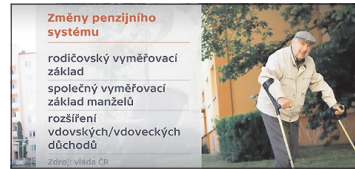
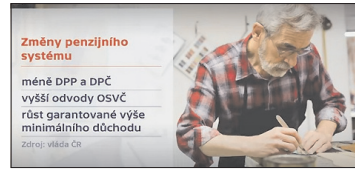
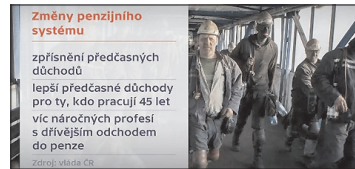
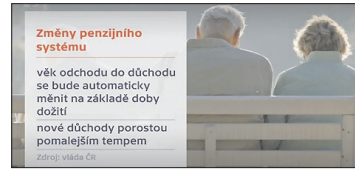
Fiala a jeho nevidaně drzý rozpočtově důchodový megablábol v obrazech

Část důchodová krádež. Nyní po fotoblogu části vládního blábolení ohledně "záchrany státního rozpočtu" skvělá zvýšení různých daní a zavedení nových či staronových a omezení státních transferů si dáme hned druhý díl - tzv. důchodovou reformu. Nebo daleko spíše a přesněji - deformu! Také ve formě fotoblogu, byť ani zdaleka tak rozsáhlého jako v paralelním článku.

Důchod je triviální - tuhle část totiž i ten spolek asociálů má zatím jen v mlhavých představách. Na rozdíl od toho daňového lupičství a škrtání všeho možného. Důchody jsou prostě jiná káva. A tady, dodávám PRŮ, panuje shoda na základních obrysech, ale nad ničím dalším. A konečný detail bude tím hlavním úskalím. O tom není pochyb. Ale i z toho, co předvedli a co za okamžik na grafikách uvidíte, si snadno uděláte představu o pravdomluvnosti a věrohodnosti vyjádření té pětice duševních a a morálních tragédií, co to tady z dopuštění zlého osudu a hlouposti nadkritické části českého voličstva - vedou! Než se do toho pustíme, položím vám jednu základní otázku - proč že je nutně, opravdu nutně potřeba oné bájně a obávané důchodové reformy? Snadná odpověď, že? No přece kvůli upadající demografii, kdy za pár let hrozí, že na jednoho důchodce bude vydělávat výrazně méně poplatníků do systému než dnes. A s tím prý se něco zásadního musí udělat, jinak hrozí totální kolaps!!!! Takhle to vykřikuje Fiala a Obludárium a s na ní napojená ekonomicko-finančně-bankéřská lobby a samozřejmě klaka provládních nájemných psáčů! Dobře si tu jejich odpověď pamatujte. Vrátime se k ní!

A teď ty vládní obrázky. Opět

čerpané z ČT. Jdeme na to, co nám ta partička zlobí ohledně budoucích a i současných penzí a penzistů představila! A opět sice cílím na váhající, nerozhodné, politikou nepřilíší polibné voliče, opět na ty, co volili Pětihlavou saň, ale teď zejména na všechny současné i budoucí důchodce. Pořádně se podí-

vejte a přemýšlejte o tom, co uvidíte. Tak takhle to vymysleli. V těch základních obrysech! Do důchodu se bude chodit později - nové důchody budou nižší, protože se mění způsob výpočtu - valorizace budou ořezány - zpřísní se možnost odejít do předčasného důchodu - kdo přečká do předčasného odejde, bude podroben daleko vyšší sankci-OSVČ budou více povinné platit do systému. A

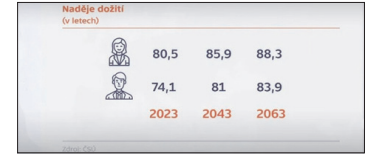
proč to všechno? No přece protože:

ale především kvůli tomuto:

prostě každému penzistovi jednoho dne přijde nikoliv důchod, nýbrž ouřední ferman ve smyslu - už tady smrdíš příliš dlouho, proto se tehdy a tehdy dostav tam a tam na injekci, která nás zbaví povinnosti tě dále platit! V takovém případě chápu i já, že to "zodpovědná vláda" zmákně na den přesně! Tedy za předpokladu, že budou ovládat elementární kupecké počty, protože oni vydali ještě následující grafiku:

Předpokládám, že vidíte, to co já! Připomenu vám ještě jednou Jurečkova slova - průměrný důchodce by měl v penzi strávit 21,5 roku!!! Takže si opravdu dáme skutečně úplně základní počty.

Zeny: pokud by důchodkyně zemřela v roce 2023, tedy letos, musel a by do penze odejít, podle Jurečkova vzorce v 59 letech, což možné je. Pro úmrtí v roce 2043 pak v 65,5 a to je také ok. Pro 2063 v 67... A o tom už si dovoluji pochybovat. Ale buďte, netroškařme a neheledejme hnidy za každou cenu! Podívejme se na muže a provedme stejný výpočet:

Muž důchodce, který zemře letos, měl podle Jurečky zmizet do důchodu v 53,5 letech! Šel? Znáte někoho takového? Pro úmrtí v roce 2043 se zřejmě stal penzistou už v 59,5 roce! Známe jednoho takového! Opravdu znám. A vy také. Sedí na Hradě!!! Naše vina, že jsme se živili jinak než přísáti v uniformě na státní cecek! A korunu všemu nasazuje rok 2043! Důchodce, který natáhne brka v tomto roce, by podle Jurečkova výpočtu odebral do penze ve svých 62,5 letech! On mi vážně chce namluvit, že v pozeňhaném budoucím, za dvacet let, roku 2041 bude mužům vznikat nárok na penzi v 62,5 letech?

Tahle lež je opravdu obludná a snadno odhalitelná! Pokud si s jejich čísly dá někdo elementární práci! Ale četli jste tenhle triviální rozbor ještě někde jinde než na Kose? Já ne!!! Ačkoliv jde o neskutečně drzou a přitom lehce zjištělnou a spočítatelnou lež! Tak co, vy co jste volili Pětihlavou saň, vy co jste se ještě nerozhodli, jestli škodí nebo ne? Vy, co ignorujete volby, jak jste s tímhle spokojeni? A věřte, že se vás tohle týká. Staří a všechno, co k tomu patří, neušetří nikoho a každého dostihne. Jakkoliv se vám nějaký důchod nyní jeví jako totální sci fi, protože jste v plném rozpuku sil! Nebo ještě před ním! Věřte, že vás to také čeká! Tohle jste si zvolili!

A budu ještě ostřejší - nám, co už nějakou tu penzi bereme, zas až tak moc tahle parta "pravdomluvných" asociálů udělat v konečné součtu nemůže. **Tohle, ta důchodová lež, se nejvíce týká dnešních mladých a těch ve středním věku - tedy VOLIČŮ PĚTIHLAVÉ SANĚ! Ti to, co ti jejich vymysleli, slzou s plnou parádou! A já jim to ze srdce přeji! Zaslouží si to!**

Petr Vlk, vlkovobloguje, 14.05.23

Tento způsob naší demokracie ...

Dokončení ze strany 3

Dalším problémem je roztržštěnost veřejné moci vznikem samosprávné územní demokracie. Existence samosprávných krajů vytvořila do značné míry autonomní krajská mocenská centra, dále oslabující celostátní vedení hlavních politických stran. Ty přestávají být jednotným organismem a stávají se konglomerátem regionálních zájmových skupin, což dále rozkolísává celostátní politiku a limituje akceschopnost vedení. Vytváření jednotné politické linie je i na vnitrostranické úrovni velmi složité.

Rozmáhání dalších a dalších tzv. nezávislých, tj. nikomu neodpovědných regulačních orgánů rozšiřuje pole pro uplatňování byrokratické zvůle, stejně jako opouzdřená justice, vymknutá z jakékoliv veřejné kontroly a vlamující se do exekutivy.

Základní demokratické principy jsou pak negovány stávající praxí uvnitř EU, kdy bruselská byrokracie bez jakékoliv demokratické legitimacy vytváří předpisy a regulace, které národní orgány mohou pouze přijmout a aplikovat. Zde jakákoliv demokratická vazba a odpovědnost těch kdo vládnou vůči voličům a občanům zcela chybí.

Zájmem politiků se stává pouze znovuzvolení, jejich horizonty uvažování jsou zcela podřízeny tomuto cíli,

cokoliv, co přesahuje délku volebního období, těžko získává priorit. Výsledkem je neodpovědnost, účelovost, plýtvání a nehospodárnost. Volební cyklus totálně deformuje a téměř vylučuje odpovědné vládnutí. Vůbec už nehovořím o tom, jakou hrozbu pro legitimitu a férovost volebního procesu a na něm založené politické demokracie představují takové „inovace“ jako je rozšiřování korespondenčního a internetového hlasování, umožňující volební podvody a manipulace.

Výsledkem těchto všeobecných poměrů, z nichž pouze o některých bylo hovořeno výše a které nejsou většinou ani specificky české, je bohužel občanovi odcizený systém, v němž je mu vláda stále více vzdálena a názor občana je velmi často zcela ignorován. Praktické politice dominují prázdné sliby, neodpovědnost, alibismus, nekompetence a konformismus.

Měli bychom proto opustit přezíravý postoj vůči jiným zemím, které nesplňují kritéria, která jsme pro jejich politické systémy my sami stanovili. Defekty našeho systému, které vedou k zjevné krizi, vyžadují vážné zhodnocení a hledání nápravy. Na to bychom se měli soustředit především, abychom mohli být skutečným a přesvědčivým příkladem jiným. Zatím tomu tak není a nemůže být.

Jiří Weigl, pp.cz, 15.11.2022

Dokončení ze strany 1

Velvyslanec doupěte v Londýně Vadim Pristaiko příznal britským polohavárům, že ztráty, které letos Ukrajině utrpěla jsou hrozné číslo, a nelze je nyní, ani zveřejnit. Podle veterána americké námořní pěchoty Troye Offenbeckera, který se bojuje v Bachmutu na ukrajinské straně osobně zúčastnil, bylo ukrajinské velení chaotické, Rusové měli celou dobu bojů absolutní palebnou převahu, střelili nepřetržitě, a kecý, že jim dochází munice, jsou jen prosté mediální žvásty. Život zmobilizovaného ukrajinského farmáře - brance nahnaného doupětem na jatka do Bachmutu prý netrval déle než 4 hodiny. Tvzení Offenbeckera potvrdil i německý novinář Deutsche Welle Konstantin Gončarov, který na začátku války vstoupil do ukrajinské armády, a přiznal, že boje v Bachmutu představovaly pro čerstvé ukrajinské rekruty jen sázku vlastního života do loterie. A v loterii, jak se ví, absolutní většina prohrává. Edward Arnold, přední britský královský armádní analytik, včera, že celý letošní humbuk kolem slibované ukrajinské protiofenzívy byl nezbytný hlavně pro udržení válečné podpory ukrajinského obyvatelstva, pro udržení optimismu vojáků, a pro získání vybavení a zbraní potřebných k udržení ruské fronty před zhroutilím. A že s ofenzívou, hlavně s jejím úspěchem, nelze letos vážně počítat, protože ruská armáda je stále silnější, její obranná linie je stále pevnější, kdežto Ukrajinci jsou vyčerpaní a stojí před zhroutilím. Podle příznáři Arnolda, ani nejvyšší armádní špičky Pentagonu letos nepočítají s žádným ukrajinským ofenzívním úspěchem, protože ukrajinské armády zcela chybí nezbytné know-how a schopnost řídit a koordinovat rozsáhlou vševojskovou operaci. Pentagon prý udělal vše, co bylo v jeho silách, aby Ukrajince vyzbrojil, ale podle Pentagonu, samotné zbraně jsou k ničemu, tam kde chybí profesionální schopnost využit jejich potenciálu. Očekává se proto, že ohlášená ofenzíva, která musí proběhnout, aby se Zelenskij definitivně neztrapnil, bude

mít formu masivních sebevražedných nájezdů lehce obrněné ukrajinské pěchoty na ruskou obranu, ve víře, že se někde podaří obranu prolomit a dobýt nějaký ten malý kousek území, aby se v doupěti mohlo mediálně oslavovat velké vítězství. Hein Goemans, ředitel Watsonova Centra vlivné a elitní newyorské soukromé Univerzity Rochester, proto už vydal spřízněným médiím a neziskovkám pokyny, aby jakékoli nadcházející marginální ukrajinské úspěchy na bojišti náležitě hlasitě oslavovaly, protože velké územní zisky nebudou. Podle Goemans je třeba propagandou vytvořit v Američanech i Evropanech očekávání, že když se Kyjevu podaří malý průlom, a získal malé území, znamená to, že se příště podaří větší průlom, a že Putin stále

prohrává.

Tento scénář vytvořený Goemansem nyní evidentně probíhá u Bělorodu. Ukrajinci provádějí sebevražedné nájezdy na řídké bráněná ruská území, která nejsou schopni udržet, jakmile se mobilní ruské síly přesunou do míst útoku, a západní mediální propaganda duní, že Putin prohrává válku. Kolik Ukrajinců zaplatí životem za tuto mediální kampaň o ukrajinských vítězstvích evidentně pro Washington, Brusel, Prahu i Kyjev není důležité. Chudí Ukrajinci tu jsou jen proto, aby svými životy a majetkem zaplatily účet západních politiků. Na Ukrajině, již neublá nepokojnost jen s odvody, ale i s chystaným vyvlastňováním největšího bohatství Ukrajiny - zemědělské půdy. V srdci Ukrajiny, v Poltavě, kde Petr I slavným vítězstvím nad Švédý začal psát moderní ruskou historii, to vše. Nejprve se proti kyjevské moci vzbouřil místní politik Serhij Kaplin, a podal žalobu proti nesmyslně vysokým cenám za dodávky tepla v Poltavě, (450 tisíc obyvatel). Kaplin soud vyhrál, protože dokázal rozsáhlé machinace s tarify za teplo. Ihned po Kap-

linově soudním vítězství, 16. května, přestali obyvatelé Poltav masivně za teplo platit, a domáhat se navrácení peněz. Jde o miliardu Hřiven Kaplin dokonce zorganizoval za pár dní stáscové hnutí neplatičů za teplo, kteří se bouří, že v tzv. banderovských oblastech Ukrajiny, (město Rovne v originále textu), jsou ceny za teplo mnohem nižší, než v Poltavě. Navzdory soudnímu rozhodnutí, které dává Kaplinovi za pravdu, na něj na žádost doupěte vyrazila tajná služba SBU, a obvinila ho, že rozvrací válečné úsilí a snaží se poskodit Ukrajinu ve prospěch Ruska! Kaplinovi přitom jde pouze o dodržování vlastních Zelenského ukrajinských zákonů, které podobně zvyšování cen energií v době války s Gosudarem výslovně zakázaly! Další, kdo se v

Poltavě proti Kyjevu nyní vzbouřil, je šéf místních farmářů Volodimir Bilusko. Ten se přidal k organizátorovi celoukrajinského protestu malých farmářů, šéfovi svazu farmářů Ukrajiny, Ivanu Slobodjanykovi. Oba dva ostře kritizují právě projednávaný ukrajinský zákon číslo 6013, protože nařizuje všem majitelům malých ukrajinských farem, aby do 5 let ukončili svoje podnikání, a svoji farmu dali k dispozici velkým zemědělským korporacím. Kdo se nepodřídí, bude jeho farma zlikvidována, píše se v zákoně. Podle zákona mají na Ukrajině už existovat jen velké latifundie. Oba dva politici varují, že Kyjev chystá zabavení půdy malým farmářům, kteří představují 92% všech zemědělských podniků na Ukrajině! (Originály provolání Poltavských farmářů v Ukrajinštině zde.) Kyjevské doupě nyní postupuje takřka přesně podle amerického Oskarového filmu Návrat do Cold Mountain s Renée Zellweger v hlavní roli. Chudí farmáři jsou opět násilím nuceni bez výcviku bojovat za své papaláše, a ti jim za odměnu zabírají půdu. Dějiny se opakují nejen na Ukrajině, ale i v

Půda jako bonus války

BRUSEL

Evropě. Ursula von der Leyen, která se nyní uchází o funkci šéfky NATO, a je hlavní stoupenkyní války s Ruskem na Ukrajině, žila ve svých 20 letech v Londýně pod jménem své praprababičky z Jižní Karolíny jako Rose Ladson. Rose Ladson přitom byla americká otrokářka, která jen na své hlavní plantáži držela přes 200 otroků. Při zrušení otroctví v USA v roce 1865 v důsledku porážky Jižanů přišli Ladsonové podle zápisu o stovky otroků na několika plantážích. Otrokáři Ladsonové občanskou válku bez úhony přežili, a zbohatli na ní. Absolutní většinu padlých vojáků Jihu představovali chudí farmáři, kteří neměli žádného otroka. Dnes kráčí Ursula ve stopách své praprababičky a svou politikou ruineje nejen holandské, české, slovenské a další farmáře, ale opět nechává posílat ukrajinské farmáře na smrt, a vytváří podmínky pro největší loupež ukrajinské černozemě v dějinách lidstva! Vnučky amerických otrokářek jsou mimořádně úspěšné. Kamala Harrisová, Bidenova Vice, je také vnučkou otrokářky, tentokrát britské! Chudí farmáři, kteří ve válkách těchto otrokářek padli, žádné vnučky většinou neměli, a o majetek po své smrti přišli. Zelenskij nyní plánuje, zabavit půdu, i těm chudým farmářům, kteří válku proti moskevskému Gosudarovovi nějakým zázrakem přežijí. Můžete hádat, kdo na té půdě bude zase vydělávat! (Více o obou současných otrokářkách v historickém MAP 813.) Vlastnictví zemědělské půdy po latifundích je byznysem budoucnosti. Čína, Asie, Afrika, budou odebírat stále více pšenice, kukuřice a rostlinných olejů. Je to bezrizikový byznys. Kupců bude čím dál tím víc, a konkurence nebude existovat. Vhodné plochy pro levnou výrobu jsou jen v Severní Americe, v Evropě, na Ukrajině a v Rusku! Jen je třeba z polí vypudit farmáře! A to je současná politika jak Bruselu, tak Prahy, tak Kyjeva! Ostatně, Ursula i Kamala mají rodinou tradici v řízení plantáží a latifundií.

michalapetr.com, 03.06.23

MÁME SE NA CO TĚŠIT

Tamní vláda vydala podle návodu Bruselu koncem března 2023 nový zákon, podle kterého každý se občan Angoly, Brazílie, Kapverd, Guinei-Bissau, Rovníkové Guinei, Mosambiku, Svatého Tomáše a Princova ostrova a Východního Timoru, celkem přes 300 milionů osob, může za poplatek 15 EUR usadit v Portugalsku na 5 let! Jen za dva měsíce existence tohoto zákona už přicestovalo legálně do Portugal-

Německo představuje 30% evropské Ekonomiky. Z Česka do Německa mří 32,4 % veškerého vývozu! Jakýkoli kolaps v Německu znamená pro ČR katastrofální krizi! Německo bylo před vstupem ČR, Polska a Maďarska do EU přezdívané nemocný muž Evropy. Jeho ekonomika neustále stagnovala a vysoká nezaměstnanost vyvolala politickou nutnost uvalit na Čechy, Poláky a Maďary několikaletý zákaz, aby v

BRUSEL

bytová krize a Afgánští imigranti začali podle svého zvyku z jiných zemí Evropy vrazdit ženy. Podle šéfa strany Chega, portugalské obdoby německé AfD, se mezi tyto legální imigranty z bývalých portugalských zemí okamžitě zamíchali pomocí falešných mafiánských papírů imigranti z ostatních zemí, a Evropa má teď v Portugalsku otevřenou bránu, kterou do ní bude proudit víc imigrantů než přes Balkán a Severní Afriku. Německo je v recesi! Podle nejnovějších dat německých ekonomů se výroba propadla, a hlavně - nejsou nové objednávky!

Německo mohli legálně pracovat. Německo před vstupem ČR do EU egoisticky donutilo ČR, aby zlikvidovala svůj průmysl, a místo něj umístilo do Česka své levné montovny. Německo se ekonomicky vyléčilo díky levné české práci, díky levným ruským energiím a surovinám, a díky hladovému čínskému a ruskému trhu. Dnes ze všech těchto tří pilířů německého úspěchu posledních desetiletí zbývá jediné - levné české montovny. A Česko je jako africká kolonie chronicky závislé na levné práci pro Němce. S tou bude rychle konec. Protože ani ten nejhůře placený český dělník nedokáže německému průmyslu eko-

nomycky nahradit finanční ztrátu levných ruských energií a surovin, a ruského i čínskému trhu. S Německem je amen. A Němci tak jako neváhalí, a zakázali nám u nich pracovat, a udělali si z nás kolonii, a potravinovou popelnici, nyní nezaváhají a přemístí k nám imigranty, kteří nechtějí, a nebo nemohou pracovat, protože nic neumějí! Nemáme se na co těšit, budoucnost vypadá nedobře! Nastává tak bohužel přesně to, před čím jsme varovali, že je ne-

vyhnutelné, od roku 2019 - viz náš archiv na michalapetr.cz. (Archív doporučujeme otevřít v OPERA.) Děkujeme všem, kdo nás za tu dobu podporovali. S Fialou a jeho kumpány ze STAN, TOP, KDU-ČSL a od Pirátů nastává konec republiky. Proto nám nezbyvá než rychle najít nějakého českého Orbána!

michalapetr.com, 28. 05. 23

Co mají společného ukrajinská mouka a indonéské dřevo aneb skrz naskrz zkorumpované instituce Evropské unie

Skandál s dovozem ukrajinského obilí plného jedů národně ukazuje, jak funguje EU a jaké dopady na výrobce i spotřebitele má liberalizace zahraničního obchodu - nikoli podle potřeb spotřebitelů, ale podle zájmů nadnárodních korporací.

Karikatura vystihuje dnešní evropskou skutečnost: všichni kdo neposlouchají své nadnárodní korporátory loutkovičtí jsou hanlivě onálepkováni, např. jako radikálové, extremisté, ruští švábi atd atd atd. Podobných průšvihů s otevřením trhu dovozům už eurokraté napáchali spoustu. V případě ukrajinského obilí je situace výjimečná jen v tom, že důsledky byly odhaleny rychleji než jindy - netrvalo to ani příslušný rok a den.

O dalších podobně zdařilých opatřeních Evropský parlament (EP) a Rada ministrů dále jedná, jako by aféra s dovozy jedovatých zemědělských produktů neplnila přední stránky i "mejnstrýmového" tisku. Ostuda s toxickými ukrajinskými potravinami není náhodné selhání jednotlivce nebo jen tak nějaká chyba, vzniklá snahou o rychlost při pomoci jedné ze stran válčického konfliktu. Na příkladu tzv. "odlesňovacího nařízení", o němž jsme na plénu EP hlasovali ve středu 19. 4. 2023, se pokusím názorně předvést, že jde o zvrhlý, ale předmětem promyšlený systém. Komise soustavně předkládá návrhy právních předpisů, které napřed pomalu, a později čím dál rychleji, komplikují podmínky pro podnikání v EU. Tím dochází ke zdražování produkce v EU. Čím přísnější jsou podmínky pro podnikání v EU, tím větší je rozdíl mezi náklady, které na výrobu musí utratit výrobci v Unii a v jiných zemích. Jestliže nerovnováha překročí mez, kterou lze kompenzovat existujícími cly, vzniká krize. EU a její předchůdce EHS a ES navíc od roku 1985 systematicky pracuje na postupném odstranění všech forem ochrany domácích výrobců. Úřednostování dovozu nabralo na obrátkách po roce 1995, kdy Evropská společnost (ES), kolektivně vstoupila do Světové obchodní organizace (WTO).

Jestliže je legislativu vyvolaný rozdíl mezi výrobními náklady v Evropě a ve třetích zemích tak velký, že na každém nákladu velké zámořské lodi vznikají miliardové zisky, je na světě prostor pro systémovou korupci. Do přístavů v EU každý den doplují tisíce velkých nákladních lodí. Zkuste si představit, kolik úplatků je možné rozdat všem úředním osobám, které rozhodují nejen o podmínkách dovozu, ale i tom, že kvůli legislativě je rozdíl výrobních cen "v" a "mimo" EU tak vysoký. Rozdíl v nákladech na výrobu potravin v EU, kde zatím platí nejprísnejší normy kvůli ochraně zdraví spotřebitelů, a nákladů na pěstování pšenice v zemích, kde nejsou zakázané ani ty nejjedovatější postřiky, a nikdo polní praxi skutečně nekontroluje - což je příklad Ukrajiny - vytváří obrovskou ekonomickou nerovnováhu.

Náklady na vypěstování tuny pšenice podle pravidel pro bezpečnost potravin podle práva EU jsou v ČR asi 4.000 Kč. Na Ukrajině, kde žádná omezení neplatí a nikdo nekontroluje, co kdo stříká na rostliny, lze tunu vypěstovat i za méně než 1.000,- Kč.

Podobně je to u masa. V EU je zakázáno dopovat hospodářská zvířata anabolickými steroidy, růstovým hormonem a antibiotika lze používat pouze k léčbě - nikoli jako "preventivní" opatření proti nedbalé

pěči o dobytek. Ve výrobních nákladech na 1 kg živé váhy je mezi ČR a Ukrajinou pětinašobný rozdíl. Ve skutečnosti často ještě vyšší, protože na Ukrajině nepatří k běžné praxi, aby zaměstnavatel vyplácel mzdy v měsíci následujícím po odvedení práce. Mnoho ukrajinských oligarchů, kteří mají na špagátku politiky typu Zelenský, mzdy nevyplácí ani po roce.

Pokud si rozdíl ve výrobních nákladech na tunu vynásobíme počtem dovezených tun, získáme přehled o objemu neférové konkurenční výhody, kterou by za normálních okolností měly odstraňovat nebo výrazně tlumit, cla a množstevní omezení dovozu. Průšvih s jedovatými ukrajinskými potravinami zrychleně ukazuje, k jakým koncům vede liberalizace mezinárodního obchodu. Tedy odstranění cel, množstevních omezení a kontrol kvality na hranicích. Je-li rozdíl neférové konkurenční výhody ve stovkách miliard, lze důvodně předpokládat, že na motivaci politiků, aby svým rozhodování takovou situaci způsobili, mohou nadnárodní korporace, které na tom vydělávají, uvolnit miliardy. V případě jednorázových "kšeftů" i desítky miliard. Při plánování akce s bilionovými ročními cenovými rozdíly, což je rozměr nekalé soutěžní výhody při obchodu s potravinami dováženými do celé EU, už organizátor může v podstatě "zkorumpovat" cestou reklamy všechny televize a velké noviny

ve všech členských státech, a ještě mu pořad zbude dost miliard na motivaci eurokomisařů, jim podřízených eurokratů i europoslanců. Národních ministrů pro hlasování v Radě může "nakoupit" je něco málo přes polovinu, protože ke schválení stačí kvalifikovaná většina. Těžko se pak divit, že i když je eurokrat více než 150 tisíc, ze všichni usilovně pracují na komplikování podmínek pro výrobu v EU a pro odstraňování překážek levnějších dovozů ze třetích zemí. Ti všichni mají možnost "si hrábnout" do gigantické hromady špinavých peněz.

Pojďme si na nařízení o odlesňování ukázat, že ukrajinská causa není jen ojedinelé selhání systému, ale právě výjimečně rychlá ukážka, jak ničivé důsledky tento systém způsobuje. Oficiálně se předpis nazývá Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dodávání na trh Unie a vývozu z Unie určitých komodit a produktů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů a o zrušení nařízení (EU) č. 995/2010.

Jeho popis začnu od konce, kterým je zrušení nařízení, jehož název Komise raději ani neuvedla. Zkráceně se mu říká "nařízení o dřevu" - plným jménem: **NÁŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 995/2010**, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky. Upravuje řadu povinností, které musí plnit vlastníci a správci lesů, těžební společnosti i firmy, které z pokácených stromů vyrábí nejen dřevěné výrobky, jako trámy nebo vyřezávané hračky, ale třeba i papír. Norma je to poměrně přísná, protože v zájmu ochrany lesů a lesní půdy zakazuje s výjimkou kalamitních situací kácení velkých ploch lesů během jednoho roku nebo několika let. Dřezovpracujícím firmám zase ukládá povinnost nakupovat kmeny a další části pokácených stromů pouze od registrovaných těžářů, kteří prokáží, že dřevo nepochází z ilegálního kácení.

Experti na lesní hospodářství ze Sdruže-

ní vlastníků obecních a soukromých lesů (SVOL), s nimiž jsem odlesňovací nařízení konzultoval, umí vyjmenovat řadu míst, která by v nařízení o dřevě bylo možné upravit lépe. Aby na jednu stranu lesy byly v lepší kondici, a přitom, aby si lesnické firmy mohly vydělat, a slušně platit své zaměstnance. I přesto však nařízení o dřevě patří mezi ty relativně lepší v rámci stohu práva EU. Možná je tomu tak proto, že lesnictví není ve výhradní působnosti Bruselu a většina textu zatím vychází ze starých právních úprav, které kdysi obsahovalo národní právo členských států.

Po konzultaci s lesníky bych uměl navrhnout, jak zacetit některé díry současné právní úpravy. Zrušit celé nařízení "na stojato" je však nejhroší možný způsob, jak se s ním vypořádat. Zvláště když si uvědomíme, že nakonec místo něj nebude platit žádná právní úprava, která by rozumně regulovala kácení lesů a následně zpracování vytěženého dřeva. V případech o návržích nařízení o emisních povolenkách o uhlíkovém vyrovnání na hranicích jsem se minulý týden pokusil i pro laiky názorně vysvětlit, jak je ve prospěch mezinárodních překupníků nastaven systém organizace přeshraničního obchodu.

Od zřízení Světové obchodní organizace (WTO) v roce 1995, si její členský stát nemůže kdykoli usmyslet, že v zájmu ochrany svých výrobců před dumpingovými dovozy zavede nová cla

nebo zvýší ta stávající. Pokud něco takového stát udělá, mohou jej nadnárodní korporace prostřednictvím vlád zemí, z nichž vyváží, žalovat před arbitrážními orgány WTO. Většina žalob je sice dvojnásťkrát systém rozhodčích soudů WTO projednávána 4 roky a déle - současně však většina sporů končí aspoň částečným úspěchem žalobců. Ne nadarmo smlouvu o WTO za členské státy vyjednávali ministři obchodu, kteří do vládních funkcí přišli z prostředí byznysu založeného na principu "v jedné zemi co nejlevněji koupit a druhé zemi co nejdražší prodat". A protože většina z nich po odvolání z vlády neodchází do výrobních, ale opět velkoobchodních firem, jsou dostatečně motivováni tento systém čím dál více prohlubovat. I bez úplatků v podobě igelitových tašek plných peněz.

Proti nevhodám, které přináší současná mezinárodní úprava obchodního práva, by se státy, nebo jejich sdružení jako EU, mohly bránit vystoupením z WTO. Nic takového však Komise nenavrhuje. Místo toho europarlamentu a Radě ministrů předložila v rámci Zeleného údelu řadu směrnic a nařízení, u nichž odborníci na mezinárodní obchodní právo varují, že jsou ve výslovném rozporu se Smlouvou o WTO. Příkladem je zavedení nového cla nebo obdoby, která právo WTO zakazuje, je právě poplatek zvaný uhlíkové vyrovnání na hranicích. Příkladem WTO zakázané praxe vnucování zákonem nařízených výrobních postupů jiným zemím, je právě odlesňovací nařízení.

Podle pravidel WTO může EU nebo stát nářdit, že např. v obilí nebo mouce nesmí být více než zákonem přesně stanovené množství zákonem omezených látek. Jedovaté substance jako příměsi lze i zakázat. Když vlády Polska, Maďarska, Rumunska a Bulharska zakázaly dovoz jedovatého ukrajinského obilí, neporušily tím právo WTO. Maximální

obsah nebezpečných toxinů z plátní je stanoven v zákoně, stejně jako jsou uzákoněny základy některých postřiků, u nichž se prokázalo, že vážně poškozuji lidské zdraví. Nelegální je podle smlouvy o WTO bylo zákaz zdůvodnit tím, že ukrajinští zemědělci musí pracovat za mnohem nižší mzdy, než třeba traktoristé v ČR. Nebo, že při sklizni používají větší kombajny. Globalizace je nastavena tak, aby umožňovala legálně využívat první druh neférového i druhý typ férového ekonomického zvýhodnění.

Střet EU s WTO lze čekat i v případě odlesňovacího nařízení. V části, týkající se lesního hospodářství, jsou stanoveny podmínky, které lesnické firmy v EU prakticky nikdy nebudou moci splnit. Nejde o nedopatření. Podle řady dalších předpisů jako je nařízení o sdílení úsilí nebo o rezervě tržní stability, které jsou schvalovány v rámci "grýndýlu", chce Brusel lesy redukovat na "pouhé" lapače CO₂. S žádnou hospodářskou funkcí evropských lesů se nepočítá.

Lesnické firmy podle odlesňovacího nařízení prakticky nebudou moci kácet stromy, ani když je to nezbytné k ochraně lesa. Jako v případě napadení kůrovcem. Jak vypadá takový "les, v němž je hospodářství blízké přírodě" podle zelených fanatiků může každý vidět ve zničeném Šumavském národním parku. Bohužel i na Vysočině a dalších místech, kam kůrovec z "chovné farmy" národního parku Šumava postupně doletl.

Pokud odlesňovací nařízení schválí i Rada ministrů, po jeho vstupu v platnost, tedy za 3 roky, postupně skončí svoji činnost většina lesnických firem. Bez prodeje dřeva z běžné i zásahové těžby k údržbě lesa, nebude možné platit nejen dřevorubce, ale ani lesníky. Dotace na údržbu lesů ani poplatky za "uskładňování" CO₂ ve stromech je prostě neuživí.

Z dřezovpracujících firem přežijí pouze ty, které si dokáží zajistit materiál z dovozu. Brazílie nebo Indonésie, či z afrických zemí, které jsou každý rok pranýřovány za likvidace tisíců hektarů deštěných pralesů. Ty je rády napřimo nebo přes překupníky dodají. S nějakým odlesňovacím nařízením si hravě poradí při arbitráži před orgány WTO. Dříve nebo později prvoinstanční Tělo pro řešení sporů i odvolací Panel WTO vyřknou verdikt o neslučitelnosti odlesňovacího nařízení EU s právem WTO.

Podle expertů lze očekávat, že WTO zakáže EU používat podmínky z odlesňovacího nařízení na dovozové dřevo a výrobky ze dřeva, a ještě EU uloží obří pokutu. Může být v procentech zmařených obchodů nebo násobcích vyměrných cel. Tedy ve stovkách miliard eur, také na nějaké CO₂ dotace pěstitelům lesů v rozpočtu už nezbude.

Mezi tím ale budou všechny evropské lesnické firmy zbankrotované. A velká část lesů v Evropě zničená kůrovcem nebo jinými škůdci. Ceny dřeva na evropském trhu se vyšplhají do dosud nečekaných výšek. A na tom právě mezinárodní překupníci opět pohádkově zbohatnou. Ze tento způsob "boje s odlesňováním" způsobí v na světových lesích větší škody, než dnešní hospodářství podle nařízení o dřevě? Že z dováženého tropického dřeva nelze stavět krovy, které jsou obvyklé v Evropě? To Evropskou komisi nezajímá.

Když se kácí, les létají třísky! Zelený úděl je sice zatím největším, ale jen jedním z dlouhé řady švindlů, jimž se souhrnně říká GLOBALIZACE.

Ivan David, 28.04.23

Jesenická konzervativní liga, z.s., Husova 191/2, 790 01 Jeseník, tel. 603 210 146, email: info@jekl.org, www.jekl.org. . Nepodepsané příspěvky nezveřejňujeme. Zveřejněné příspěvky nemusí být shodné s názory spolku. Finanční příspěvky je možno zasílat na běžný nevěřejný účet 2202085099 / 2010 nebo na transparentní účet 2101922660/2010.